

“La educación no consiste en llenar la cabeza de ideas, sino en acompañar y animar a los estudiantes en el camino de crecimiento humano y espiritual, mostrándoles que la amistad con Jesús Resucitado dilata el corazón y hace la vida más humana”.

(Papa Francisco)

evangelio cotidiano 4

CORRECCIÓ POLÍTICA

Hablar de lo políticamente correcto o no, me compromete. Por si molesto, pido perdón, aunque deseo, también para mí, la libertad de expresión.

Con muchos matices no estoy en contra de los colectivos LGTB, de la defensa animal, del feminismo, de los inmigrantes... Estoy a favor de todo lo que supone la dignidad de la persona humana, porque intento leer la vida con profundidad, pero me preocupan las contradicciones en las que incurrimos: doble moral, corrupción, guerra a los que discrepan, fraudes... fundamentalismos de un “pensamiento único” que impone lo políticamente correcto. Dice el Papa que este pensamiento postula: *Hoy se debe pensar así y, si no, no eres moderno.*

Ejemplos: 1) Está requetebien que salvemos y cuidemos la naturaleza, sobre todo a los animales, pero, ¿me equivoco si afirmo que esta defensa se convierte en adoración? Entendedme: Me parece maravilloso que existan organizaciones en defensa de los animales y denigro el maltrato que les profieren, pero no que sean objeto de culto. Con ironía digo, ¿no os parece que si pudieran expresarse nos reprocharían que los cosificamos y utilizamos como excesiva

propiedad personal?

2) Es una lacra de siempre el abuso, el dominio y sometimiento de las mujeres por los varones. Esto hoy se incrementa por la búsqueda de satisfacción a ultranza de las pulsiones sexuales en la publicidad, en la pronta caducidad de las relaciones... en un cine en el que, con mucha rapidez, se termina en la cama... Hago un paréntesis: En muchas películas los amores son “eternos y

ejemplares”, pero nadie habla del día siguiente del tórrido encuentro amoroso: sacar la basura, educar a los niños, fregar los platos...

La ausencia de límites provoca el derecho a maltratar y violar a las mujeres. Posiblemente lo mío es un excesivo simplismo poco “moderno”. No tengo recetas de solución, solo pienso que nos vendría muy bien un rearme moral.

Un rearme moral frente a lo políticamente correcto, fomentado con lucidez, con responsabilidad, cumpliendo las leyes justas y denunciando las injustas; libres, coherentes y comprometidos con los que sufren, los pobres, los emigrantes, los distintos...

Propongo Mateo, del 5 al 7. De estas páginas emerge el rearme moral, el antídoto para nuestras carencias: honestidad frente a corrupción, amor contra división, pureza frente a infidelidad, generosidad contra egoísmo... Lo que Jesús es y lo que vivió. Para los que intentamos seguirle, tienen credibilidad máxima: Sus palabras, gestos y acciones son vida, vida abundante, testimonio y ejemplo para nosotros.

María Victoria Aymerich,
hermana de la Consolación

pensaments

En el vuitè aniversari de LAUDATO SI

Fa ja vuit anys des que el Papa Francesc va publicar aquesta encíclica amb la ferma intencionalitat de sacsejar les nostres consciències davant la greu emergència climàtica que experimentam. Amb un llenguatge accessible, malgrat la densitat del seu contingut, el Papa ens ofereix una nova prova de l'audàcia i clarividència de les seves iniciatives, sempre ben raonades. Amb una mirada més integral i integradora, accentua l'arrel humana de la crisi ecològica: *“La intervenció humana, sovint al servei de les finances i del consumisme desmesurat fa que la terra, de natural bella, esdevengui més pobra i lletja”*. Francesc defensa una ecologia integral i una visió sistèmica del món, instant-nos a repensar les

evidents interaccions entre les persones, la societat i el medi ambient.

Laudato Si proposa un canvi de paradigma i l'adopció d'un nou estil de vida en

l'afany per regenerar la salut malmesa del planeta. Amb les seves argumentacions el Papa fa de la preservació de la casa comuna un nou e inexcusable imperatiu moral per a l'Església i per a totes les persones de bona voluntat. La interdependència d'aquest món globalitzat en què vivim ens obliga a pensar en un projecte comú. Francesc exhorta a cercar camins de diàleg que ajudin a superar aquesta espiral de destrucció en què estem submergits i reivindica un diàleg entre la ciència i la religió que resulti eficient i productiu. A nosaltres ens correspon preservar i fer un bon ús dels recursos de la mare Terra, el preuat do de Déu.

Diego Dubón Pretus

Diumenge XIV de Durant l'Any

Lectura del llibre del Profeta Zacaries

9, 9-10

El Senyor diu: "Alegra't, ciutat de Sion. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, qualcant humilment damunt un ase, damunt un pollí, fill de somera. Apartarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran arraconats. Dirigirà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país."

Salm responsorial 144

R: Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

> Vos exaltaré, Déu meu i rei meu, beneiré el vostre nom per sempre. Vos beneiré cada dia, alabaré per sempre el vostre nom.

> El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor. El Senyor és bo per a tothom, estima entranyablement tot el que ell ha creat.

> Que vos enalteixin les vostres criatures, que vos beneixin els fidels; que proclamïn la glòria del vostre regne i parlin de la vostra potència.

> Totes les obres del Senyor són fidels, les seves obres són obres d'amor. El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, els qui han travelat, ell els aixeca.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 9. 11-13

Germans: Vosaltres no viviu segons les mires de la carn, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si qualcú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Així, per tant, germans, no ens devem a la carn, que hàgim de viure segons la carn. Perquè, si viviu segons la carn, haureu de morir; però, si amb l'esperit feis morir les obres del cos, viureu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

11, 25-30

En aquell temps, Jesús digué: "Vos enaltesc, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així us ha agradat a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú coneix vertaderament el Fill; fora del Fill, i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui estau cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Acceptau el meu jou, feis-vos deixebles meus, que jo som benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera."

Lectura de la profecia de Zacarías 9, 9-10

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sion; alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimirá los carros de Efraín, y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país».

Salm responsorial 144

R: Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.

> Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; bendeciré tu nombre por siempre jamás. Día tras día, te bendeciré y alabaré tu nombre por siempre jamás.

> El Señor es clemente y misericordioso, lento a la cólera y rico en piedad; el Señor es bueno con todos, es cariñoso con todas sus criaturas.

> Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, que te bendigan tus fieles. Que proclamen la gloria de tu reinado, que hablen de tus hazañas.

> El Señor es fiel a sus palabras, bondadoso en todas sus acciones. El Señor sostiene a los que van a caer, endereza a los que ya se doblan.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

8, 9. 11-13

Hermanos: Vosotros no estáis sujetos en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así, pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

11, 25-30

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor de cielo y tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me lo ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera».

el comentari

Disponibilitat dels senzills per rebre la revelació de Déu

A l'Evangelí d'avui es poden diferenciar dues parts. Al principi Jesús es dirigeix al Pare i, després, als deixebles. Comença amb una sentida pregària que brolla del seu cor. És una alabança al Pare per agrair-li que es reveli als més petits, que mostren una millor disposició per acollir el Regne, que als savis, (grans coneixedors de les Escripures) que es perden en llargues disquisicions sobre els preceptes de la Llei, sense adonar-se que l'essencial és descobrir l'immens amor que ens té el Pare, única font de salvació que ens arriba de la mà de Jesucrist. Només els qui són conscients de la seva ignorància i petitesa escolten les paraules de Jesús perquè són un raig de llum i esperança enmig dels patiments i preocupacions diaris. Escoltar Jesús i aprendre a viure com Ell ens farà conèixer Déu, amor infinit i incondicional que atorga l'autèntica pau, fa sentir una profunda llibertat enfront de les feixugues càrregues imposades pels dirigents religiosos i permet experimentar el goig que neix de sentir-se estimat i d'estimar.

A la segona part Jesús fa una crida general a tots els qui estan cansats i desanimats pel pes del pecat i la manca d'esperança, als qui se senten angoixats davant tantes prescripcions i s'enfonsen en una vida complicada i fosca; Jesús no vol persones tristes, culpabilitzades o derrotades, desitja, idò, atreure tots aquells que van perduts, sense esperança, i no han experimentat mai l'alegria que Déu Pare desitja per a tota la humanitat, perquè descobreixin l'autèntica felicitat. La proposta de Jesús és ben senzilla, "Veniu a mi". És en Ell que trobarem la pau, el descans, el perdó, el consol... Confíem-hi totalment perquè Ell ens coneix bé i ha viscut també en pròpia carn les dificultats i desànims que vivim enmig del món. Si el deixem caminar al costat nostre ens ajudarà a superar-ho tot amb valentia i, quan no ens quedin forces, ens reconfortarà amb la tendresa de la seva abraçada.

Teresa Jansà

El arcángel san Rafael

En el número 4 de la calle de Ciutadella que lleva el nombre de este ángel glorioso se halla una hornacina con la imagen de san Rafael que acompaña y conduce a un niño. Esta figura puede representar a uno de los ángeles custodios destinados por Dios a proteger a las personas que desde el día de su bautismo inician la peregrinación en la fe cristiana. Pero en este caso se trata de san Rafael, el arcángel que, según el libro bíblico de Tobías, se manifestó como guía y protector de este joven hebreo durante un largo y peligroso itinerario, favoreciéndole de un modo muy singular y maravilloso.

Resulta de especial interés y provechosa enseñanza la lectura de este libro del Antiguo Testamento, en el que se manifiestan la rectitud y confianza del padre, la obediencia y piedad del hijo, junto con la bondad divina que realiza la curación de la

ceguera del anciano a través del ángel cuyo nombre significa «medicina de Dios».

El 29 de noviembre de 1960 el Papa san Juan XXIII hacía esta recomendación: «A san Rafael lo envió el Señor para guiar en su viaje al joven Tobías, para confortar a su padre, patriarca ejemplar que obedecía plenamente a Dios, así como también para manifestar la confianza que debemos tener en las penas y en todas las circunstancias de la vida, hacia aquellos que nos ha dado para acompañarnos en todos nuestros caminos».

Otro aspecto de la protección del arcángel Rafael prestada al joven Tobías es el de que la custodia angélica fue determinante para que se realizara su matrimonio con Sara, librando a los nuevos esposos de las insidias diabólicas que les acechaban, lo cual viene a ser un feliz augurio de la bendición divina sobre la familia cristiana.

Agenda

Commemoració del 9 de juliol a Ciutadella

Després de la Sessió extraordinària al Saló Gòtic de l'Ajuntament, Eucaristia a les 20.30 h, a la Catedral.

Festa de Sant Cristòfol

Celebracions a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran:

-Diumenge 9 de juliol, a les 20 h, Eucaristia. A les 20.45 h cant de Completes del Sant.

-Dilluns 10 de juliol, a les 11.30 h, Eucaristia presidida pel bisbe Gerard. A les 19.30 h processó de Sant Cristòfol i, tot seguit, benedicció de cotxes al pla de l'Església.

Festa de la Mare de Déu del Carme

-A Maó: Celebracions a la parròquia de la Mare de Déu del Carme:

-Divendres 14 de juliol, a les 20 h, Concert de la festa a càrrec de la Coral i Rondalla del Casal de Gent gran del carrer Vasallo de Maó, dirigida per Tomé Olives.

-Diumenge 16 de juliol: a les 11 h res del rosari, a les 11.30 h Eucaristia i, finalment, a les 20 hores Eucaristia solemne. Tot seguit es compartirà una bereneta.

*Es podrà visitar el Cambril de la Mare de Déu. Consultau els horaris a la parròquia.

-A Fornells: Diumenge 16 de juliol missa a les 19 h a la parròquia de Sant Antoni Abat i, tot seguit, processó amb les barques.

-A Ciutadella: Diumenge 16 de juliol Eucaristia presidida pel bisbe Gerard a les 19.30 h a l'església de Sant Miquel. A continuació, processó amb les barques organitzada per la Confraria de Pescadors de Ciutadella.

Fiesta de Nuestra Señora del Carmen

Sábado 15 de julio Misa Solemne en el exterior de la Estación Naval de Mahón a las 19 h y, a continuación, procesión marítima por el puerto. Acto presidido por el obispo Gerardo.

Paraules plenes de benedicció

Fidels a la cita anual, el llevant menorquí també va celebrar el 24 de juny la festa del naixement de sant Joan Baptista a l'emblemàtica ermita situada als Vergers de Maó, amb una Eucaristia presidida per Mn. Llorenç Sales. Després de l'Eucaristia va tenir lloc una bereneta i una rifa de productes manufacturats a benefici del manteniment de l'ermita. **Més informació a la pàgina web del Bisbat.**

Bisbat de Menorca

Exercicis espirituals dels preveres

“Servir i donar la vida per tots”

Del 26 al 30 de juny, els preveres de Menorca, juntament amb el bisbe Gerard, van realitzar uns exercicis espirituals a Cubells (Eivissa). Enguany van ser predicats per Bartomeu Villalonga, prevere de la diòcesi de Mallorca. A l'evangeli segons Marc (3,14), veim com Jesús escollí 12 deixebles perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar.

Bisbat de Menorca

Bartomeu Villalonga va proposar als preveres menorquins tornar a l'inici de la seva vocació, escoltant atentament al Mestre que els constitueix com a pastors del seu ramat i com a pescadors d'homes ajustant la seva mentalitat a l'Evangeli. Santificació personal i acció pastoral no es poden separar. Com Jesús, els preveres no han vingut a ser servits, sinó a servir i donar la vida per tots.

Entrada a Maó i possessió del convent

Sor Anna Creus, la primera priora, va deixar anotades unes paraules de gran alegria per la manera entusiasta i popular amb què la comunitat de concepcionistes havia estat rebuda en aquell any de 1623. La descripció, que figura en un *Llibre de Entrades y obits de Religioses*, fou aquesta: «Foren honoríficament rescibides per lo clero y jurats de la present vila de Mahó, tirant molta schabuseria [sic], repicant les campanes y ab procesó general aportades a la iglesia major y de aquella, vestits los ministres lo altar, cantant lo 'Te Deum laudamus' arribarem a la present casa y iglesia, beneynt aquella estant assistents tot lo clero y per tant en lo matex dia antes de diri missa, tenint lo Sr. Rector Llorens Mercadal de la present vila de Mahó a les hores lloch de Bisbe, jurí jo la més indigna priora del present Monastir de la Inmaculada Concepció de Ntra. Sra. Novament principiat, en presència y testimoni de tot lo clero davant lo altar, les mans sobre lo Missal, de servir y fer servir la divina regla de Ntra. Sra. de Concepció en obediencia del susdit Mon Sr. Rm. Viure conforme les institucions tenen en lo nostro Convent de Sineu perpetuament fins a la mort y proceint assent are dit llibre de memories».

De seguida. S'hi van viure les primeres professions. En el primer mes des de la instal·lació, ho van verificar sis noves religioses: sor Anna, sor Clara Montanyés, sor Maria Teresa Seguí, sor Francisca Arnandis, sor Àgueda Carreras i sor Margarita Carbonell.

Fins a finals del segle XVII, és a dir, durant els primers setanta-set anys d'existència del monestir, hi van prendre l'hàbit sagrat

noranta-cinc religioses, de les quals van professar vuitanta-quatre. L'any 1700, hi havia al convent almenys trenta monges. En el *Llibre de Professions*, durant aquest temps, no es fa constar d'on eren naturals, però pels cognoms es pot deduir que gairebé totes eren de Maó o Alaior i algunes de Ciutadella.

El Set-cents, com cal imaginar, fou un període d'instal·lació i de consolidació, per com els esforços se centren sobretot en la conclusió de les obres arquitectòniques, en l'establiment dels censals i els dots de les postulants i, en definitiva, la fixació d'un pla de sosteniment suficient per assegurar que les despeses ordinàries quedaven correctament previstes. Hi van figurar com a benefactors que van oferir rendes perpètuas les persones de: Marc Sanxo, Francisco Abadía, Bartomeu Seguí, Gabriel Cardona, Domingo Marquès, l'alferes Joan Cardona, Joan Comella i alguns més. La major part d'aquestes donacions se situaven devers les vuit lliures de cens anual perhom. Altres rèdits provenien dels sufragis, com ara les misses cantades i els oficis corals que les religioses s'obligaven a celebrar per determinats difunts a perpetuïtat. Així per exemple, el 12 d'octubre de 1638 el

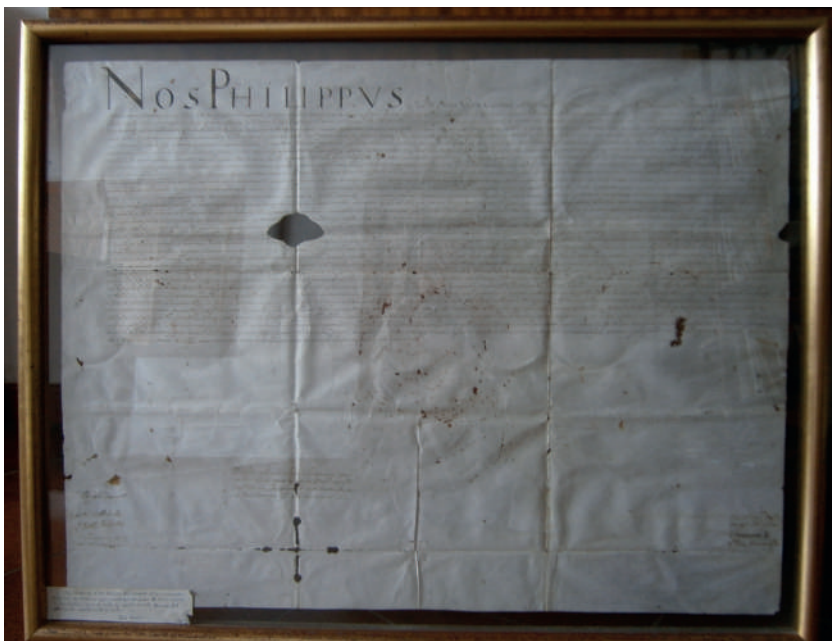
Façana (Concepcionistes)

prevere Dr. Simón P. Carreras fundava unes Laudes, que s'havien de cantar de matinada el dia de Sant Simó Apòstol a la capella que estava dedicada al mateix Sant a l'església conventual. Per l'ànima del rector de Maó Llorenç Mercadal, que tant havia intervingut en la fundació efectiva del nou convent, se celebraven sufragis el mateix dia de la Immaculada Concepció.

Segons que assenyalava l'historiador Guillem Pons en el seu estudi monogràfic sobre la fundació conventual, no és probable que les monges passessin en aquesta època gaires penúries econòmiques, ni que els manqués tot el que era necessari per a la seva subsistència bàsica. Sembla que moltes de les primeres religioses que van ingressar pertanyien a distingides famílies de la ciutat de Maó. Un bon grapat d'aquestes nissagues locals van protegir eficaçment el nou monestir des del primer moment, per com elles mateixes havien anhelat la fundació d'ençà de les acaballes del segle XVI. Una d'aquestes monges d'origens benestants va ser sor Maria Magdalena Carreras, que va ingressar el 1653 essent encara filleta, raó per la qual no li va ser concedit l'hàbit de monja fins al 1660. Pertanyia a una casa pròspera. És un cas únic en aquest convent, o almenys no es registra cap altra entrada efectuada a la infantesa, fet que, no obstant açò, sí era prou freqüent en altres monestirs. Ella va professar el 1665 adoptant el nom de Sant Llorenç i al llibre de professions es fa notar que era "neboda del Senyor Ardiaca" de Mallorca, una alta dignitat eclesiàstica que per aquell any ostentava el Dr. Llorenç Carreras, tanmateix natural de la nostra illa de Menorca.

Entrats en el segle següent, el XVIII, el monestir de la Immaculada Concepció hauria d'experimentar l'etapa del seu floriment, malgrat que l'illa es va veure en les agitatedes mans de sis canvis de sobirania nacional.

Miquel Àngel LIMÓN PONS

Llicència de 1613, del rei Felip III, per amortitzar en favor del convent 300 lliures (Concepcionistes)